

บทความวิชาการ :

ไม่มีเซอร์ไพรส์.....เศรษฐกิจไทยปี 2566 ขยายตัวได้อัตราต่ำ

และเผชิญความเสี่ยงสภาพคล่อง-ต้นทุนสูงและอาจเผชิญวิกฤตราคาน้ำมันโลก

โดย ดร.ธนิต โสรัตน์

ประธานกรรมการบริษัทในเครือวี-เซอร์ฟกรุ๊ป

รองประธานสภาองค์การนายจ้างผู้ประกอบการค้าและอุตสาหกรรมไทย

วันที่ 2 ตุลาคม 2566

ผ่านมาถึงโค้งสุดท้ายเข้าสู่ไตรมาสที่ 4 เศรษฐกิจไทยเผชิญทั้งปัจจัยภายนอกจากเศรษฐกิจโลก อยู่ในช่วงชะลอตัว กระทบภาคส่งออกถึงแม้ในเดือนสิงหาคมกลับมาขยายตัวเป็นบวกครั้งแรกในรอบเกือบหนึ่งปีแต่ทั้งปีคาดว่าอาจหดตัวร้อยละ 1.83 – 2.0 ขณะเดียวกันประเทศไทยได้นายกฯ ป้ายแดงยังอยู่ในสภาพ “Run In” ยังคงมีข้อจำกัดทั้งด้านการผสมผสานนโยบายจากหลายพรรคการเมืองและขาดงบประมาณในการกระตุ้นเศรษฐกิจ ที่พอทำได้คือ “Free Visa” นักท่องเที่ยวจีนซึ่งคงกระตุ้นภาคท่องเที่ยวได้ในระดับหนึ่ง คาดว่าทั้งปีอาจมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ 28.5 ล้านคน จำนวนยังไม่ถึง 3 ใน 4 ของนักท่องเที่ยวก่อนวิกฤตโควิด-19 ระบาด

การลงทุนเอกชนปีนี้ไม่สดใสข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทยคาดว่าขยายตัวได้เพียงร้อยละ 1 ขณะที่สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ประเมินขยายตัวร้อยละ 1.5 สอดคล้องกับการนำเข้าเครื่องจักร-สินค้าทุน 8 เดือนที่ผ่านมาขยายตัวได้เพียงร้อยละ 0.22 แต่เดือนสิงหาคมที่ผ่านมาตัวเลขยังหดตัว ที่น่ากังวลคือการนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าสำเร็จรูปช่วงเดียวกันหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ 11.85 สะท้อนถึงอุปสงค์ความต้องการสินค้าและกำลังการผลิตที่ลดลง

ปัจจัยที่เป็นความเสี่ยงคือราคาน้ำมันตลาดโลกในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา (ก.ค.-ก.ย.) ราคาน้ำมันตลาดนิวยอร์ก (WTI) ปรับตัวสูงขึ้นถึงร้อยละ 30 ราคาน้ำมันในประเทศหน้าโรงกลั่นแก๊สโซฮอล์ E20 ปรับตัวสูงขึ้นร้อยละ 19.4 ราคาหน้าโรงกลั่นน้ำมันดีเซล B7 ปรับตัวสูงขึ้นลิตรละ 8.359 บาท สูงขึ้นร้อยละ 39.22 ความท้าทายราคาน้ำมันดีเซลรัฐบาลตรึงราคาไว้ที่ลิตรละไม่เกิน 30 บาท อยู่ในช่วงจังหวะที่ราคาน้ำมันตลาดโลกกำลังปรับตัวสูงแบบก้าวกระโดด โดยทุกลิตรของน้ำมันดีเซล (B7) รัฐบาลต้องอุ้มโดยใช้เงินสรรพสามิต 2.50 บาทและใช้เงินกองทุนน้ำมันลิตรละ 7.610 บาท ปัจจัยที่ทำให้ราคาน้ำมันโลกปรับตัวสูงเป็นผลจากประเทศผู้ผลิตน้ำมันโดยเฉพาะรัสเซียและซาอุดีอาระเบียปรับลดกำลังการผลิตและประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นผู้ผลิตน้ำมันจากหินดินดาน (Shale oil) รายใหญ่ไม่เพิ่มกำลังการผลิตเพื่อดึงราคาให้สูง ขณะเดียวกันอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทเทียบกับเงินเหรียญสหรัฐในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมาบาทอ่อนค่าร้อยละ 3.36 สูงสุดในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่ใกล้เคียงกับไทยคือเงินเยนญี่ปุ่นเงินสกุลประเทศในภูมิภาคส่วนใหญ่อ่อนค่าเกาะกลุ่มเฉลี่ยประมาณร้อยละ 1.2

ภาวะเศรษฐกิจไทยอยู่ในสภาพซึมสะท้อนจากอัตราเงินเฟ้อเดือนสิงหาคมขยายตัวร้อยละ 0.88 เป็นอัตราที่ต่ำสุดในอาเซียน คาดว่าทั้งปีน่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 1.5 โดยต้องดูในช่วงที่เหลือของปี ราคาน้ำมันโลกที่ปรับตัวสูงและเงินบาทที่อ่อนจะมีผลต่อเงินเฟ้ออย่างน้อยเพียงใดแต่คงไม่เกินร้อยละ 2.0 ปัจจัยที่ผลต่อการจับจ่ายใช้สอยของชาวบ้านคือสภาพคล่องของเกษตรกร-มนุษย์เงินเดือนและธุรกิจโดยเฉพาะรายย่อยและ SMEs ส่วนหนึ่งอยู่ในระหว่างการปรับโครงสร้างหนี้ที่น่าแปลกใจคือการบริโภคประชาชนที่ยังขยายตัวได้ดีประมาณร้อยละ 5.5 หากไปถามผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยอดขายหรือรายได้ลดลงขณะที่ภาคการผลิตกำลังการผลิตอุตสาหกรรมทรงตัวในอัตราต่ำค่า “CPU” อยู่ที่ประมาณร้อยละ 58-60 ภาคเอกชนยังหวังว่าปีหน้าเศรษฐกิจจะฟื้นตัวจึงยังคงรักษาการจ้างงานทำให้อัตราการว่างงานอยู่ในระดับ 1.12 ต่างจากหลายประเทศที่การว่างงานอยู่ในระดับสูง เช่น กรณีประเทศจีนที่อัตราการว่างงานเยาวชนจบใหม่เดือนกันยายนอยู่ที่ระดับร้อยละ 21 ประธานาธิบดีสี จิ้นผิงมีโครงการให้บัณฑิตจีนที่ว่างงานย้ายไปทำเกษตรในพื้นที่ชนบท

จากที่กล่าวช่วงที่เหลือไตรมาสสุดท้ายคงไม่มีปาฏิหาริย์หรือเซอร์ไพรส์ อีกทั้งเงินดิจิทัลวอลเล็ตหมิ่นบาทกว่าจะได้ใช้ต้องรอไปถึงเดือนกุมภาพันธ์ปีหน้าซึ่งเงินที่ได้ไม่ใช่เงินสดเป็นเงินดิจิทัลโทเคน (Token) ผ่านบล็อกเชนที่ประชาชนยังอยู่ในภาวะจะใช้ยังไง เศรษฐกิจปีพ.ศ. 2566 มีแนวโน้มขยายตัวได้ค่อนข้างไม่ดีอย่างที่คาดจากเป้าหมายต้นปีประเมินร้อยละ 3.5 ถึง 4.0 **รพท.ประเมินขยายตัวเหลือร้อยละ 2.8 ขณะที่สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ประเมินขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 2.75 เทียบจากปีที่ผ่านมาขยายตัวได้ร้อยละ 2.5** โดยเป้าหมายปีหน้าจะขยายตัวได้ร้อยละ 4.4 ปัจจัยเอื้อมาจากดิจิทัลวอลเล็ตหมิ่นบาทคาดว่าจะใช้เงิน 5.46 แสนล้านบาท

ปัจจัยเสี่ยงระดับมหภาคคืองบประมาณที่ล่าช้าและมีเงินเหลือไม่มากพอที่จะมากระตุ้นเศรษฐกิจ อีกทั้งภาวะเศรษฐกิจโลกที่มีความไม่แน่นอนสูงโดยเฉพาะราคาน้ำมันและพลังงานซึ่งผู้ผลิตน้ำมันรายใหญ่ลดกำลังการผลิตเพื่อกดดันราคาส่งผลให้ราคาน้ำมันปรับตัวสูงสุดในรอบปีและมีแนวโน้มที่จะกลายเป็น “วิกฤตราคาน้ำมันโลก” เหมือนที่เคยเกิดขึ้นในอดีต แม้แต่ราคาทองคำโลกยังต้องหลีกเลี่ยงเห็นได้จากช่วงที่ผ่านมาราคาทองแห่งตลาดโลกหดตัวเกือบร้อยละ 4 ปัจจัยเสี่ยงภาคเอกชนคือต้นทุนการผลิตที่สูงทั้งจากค่าเงินบาทที่อ่อนค่า อัตราดอกเบี้ยที่ปรับตัวสูงรวมทั้งปัญหาสภาพคล่องที่ไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรม ภาวะเช่นนี้ผู้ประกอบการคงต้องประคองตัวให้อยู่รอด สำหรับมนุษย์กินเงินเดือนคงต้องรอลุ้นว่าปีหน้าภายใต้เศรษฐกิจไม่แน่นอนและเกิดขึ้นทั่วทุกภูมิภาค รัฐบาลจะใจถึงปรับค่าจ้าง 400 บาทและปริญญาตรี 25,000 บาท ส่วนพ่อค้า-แม่ค้าหรือผู้จำหน่ายสินค้าปลีกคงรอเวลาเปลี่ยนป้ายราคาสินค้ารับค่าแรงใหม่ปีหน้า

สามารถสแกนและดาวน์โหลดบทความนี้ได้ที่ QR CODE
รวมถึงค้นหาบทความทางวิชาการของดร.ธนิต โสรัตน์ ได้ที่
เว็บไซต์ www.tanitsorat.com [tanit.sorat](https://www.facebook.com/tanit.sorat)
 ดร.ธนิต โสรัตน์

